

lig Forslaget om *Børns og unge Menneskers Arbejde*. Indtil 1922 fandtes Bestemmelserne om Børns og unge Menneskers Arbejde spredt i forskellige Love, for det første Fabrikloven, dernæst ogsaa Lærlingeloven og Bageriloven, men den internationale Arbejdskonference i Washington i 1919 foreslog to internationale Konventioner, nemlig om Børns Lavalder og om Forbud imod Nat-arbejde for Børn. Disse to internationale Konventioner blev ratificeret her i Danmark ifølge Lov af 6. Maj 1921. Følgen var, at der maatte gennemføres visse Lovændringer eller -tilføjelser her i Danmark, og dette skete ved en Lov af 10. Juli 1922. Under Forhandlingen om denne Lov blev der fra forskellige Sider rejst Ønske om en Kodificering af de mange Bestemmelser, vi havde spredt i forskellige Love, og en videre Udvikling. Den daværende Indenrigsminister nedsatte da et Udvalg med nuværende Departementschef H. Vedel i Socialministeriet som Formand til at foretage Forarbejderne til en saadan Kodificering. Dette Udvalg blev nedsat den 25. Oktober 1922 og afgav Betænkning nu i Efteraaret, og alle ærede Medlemmer har faaet denne Betænkning tilstillet og kender altsaa Indholdet. Udvalget er naaet til fuldstændig Enighed. Der var et enkelt Punkt, hvor man i Virkeligheden reelt ikke var enig, men man mente, at man af Kommissoriet var bundet til at holde sig til Kodificering, medmindre man kunde naa fuld Enighed om visse Ændringer og Udvidelser. Socialministeriet har fulgt Kommissionens enstemmige Indstilling undtagen paa dette Punkt, hvor der i Virkeligheden var en reel Uoverensstemmelse; her har Socialministeriet følt sig frit stillet og foreslaar derfor — det drejer sig om de saakaldte Arbejdsdrenge i Bagerier —, at Bagerierne ikke beholder den Undtagelsesstilling, de har haft, men der bestemmes for disse Drenge det samme, som er Tilfældet i andre Fag, idet der sikres dem en daglig Hviletid paa mindst 12 Timer, ikke 11, som det hidtil har været.

Det fjerde Lovforslag, som jeg hermed skal forelægge, handler om *Sygekasselovens Revision*. Ifølge Sygekasseloven af 6. Maj 1921, som er genoptrykt i Loven af 20. Juni, idet Ministeren havde Bemyndigelse til at sammenarbejde Ændringerne med den tidligere Lov, skulde der foretages en Re-

vision i Samlingen 1923—24. Imidlertid indstillede Sygekassenævnet — og fulgtes heri af Sygekasseinspektoratet —, at denne Revision blev udskudt til Samlingen 1925—26. Den daværende Indenrigsminister mente alligevel, at det var rigtigt ikke at udskyde Sagens Revision i 2 Aar, men kun i 1 Aar og saa lade det staa Rigsdagen frit, om den vilde foretage Revisionen eller vente. Det var vist ogsaa meget rigtigt; og i flere af Efteraarsmaanederne var vi i Socialministeriet betænkt paa at begynde Forberedelserne til Udarbejdelsen af en ny Sygekasselov. Det hang sammen med den bekendte jyske Sygekassekonflikt; hvis den var blevet fortsat, mener jeg ganske vist, det havde været nødvendigt allerede i indværende Rigsdagssamling at forelægge et Revisionsforslag, hvor vi havde taget de Vanskeligheder, der nu havde vist sig, op og havde gjort Forsøg paa at forebygge noget saadant for Fremtiden. Men saa skete der det under Finanslovens første Behandling, at der fra forskellige Sider, ja, fra alle Partiers Side, blev rettet Henvendelse til mig om at mægle i denne Konflikt eller i hvert Fald bidrage, hvad jeg formaaede, til at søge den afsluttet. Senere henvendte Repræsentanter for tre Partier sig direkte til mig og bad mig om at mægle; jeg havde naturligvis hellere set, at alle fire Partier havde været med ogsaa i den direkte Henvendelse, men de havde jo allerede rettet en Henstilling under Finanslovdebatten, og jeg mente derfor, det var rigtigt at gøre, hvad jeg formaaede. Efter nogle forudgaaende orienterende Forhandlinger indbød jeg begge Parter, baade Repræsentanter for de jyske Sygekasser og Repræsentanter for de jyske Læger, til en Forhandling i Socialministeriet, og den førte til, at jeg mente, at der var Mulighed for, at en ny Forhandling direkte mellem de to Parter kunde føre til en Overenskomst. Begge Parter gik ind paa at optage en saadan ny Forhandling. Den fandt Sted i Aarhus den 20. December og førte til en Overenskomst, som ganske vist endnu mangler Sygekasseinspektoratets og Socialministeriets Godkendelse; men jeg anser det for at være udenfor al Tvivl, at naar begge Parter er blevet enige, vil denne Overenskomst ogsaa blive stadfæstet af Ministeriet. Under disse Forhold har vi